

“DİKKAT! SANDIKTA ÇOCUKLARIN OYLARI VAR” Programından İZLENİMLER ve ÇIKTILAR

- BEYİN FIRTINASI

Program başlangıcında yapılan “**belediye**” kavramı ile ilgili beyin fırtınasında, çocukların akıllarına ilk gelen kelimeler arasında belediyenin sorumlu olduğu alanlar ve hizmetlerin oran olarak daha az yer aldığı görüldü. Bunlar arasında:

“parti, Erdoğan, başkan, politika, mitingler, kampanya, propaganda, oylar, siyaset, Tayyip, cumhuriyet, ulaşım, tramvay, kaçak bina, çevre, toplu taşıma, inşaat, binalar, trafik, yeşillendirme, yaşam, çevre-temizlik, vergi, zabıta, polis, hava kirliliği, indirim, kalabalık, iş imkanı, millet, fatura, yardım, demokrasi, cami, ağaç, asfalt, iş, göç.....”

- İNSAN BAROMETRESİ

“**İnsan Barometresi**” başlığı altında yapılan ve **çocukların** bir skala üzerinde “Evet / Hayır / Kararsızım” olarak dağıldıkları uygulamada “**İstanbul’u Seviyorum**” denildiğinde çoğunlukla “Evet” ve “Kararsızım” üzerinde yoğunlaştıkları, “**Büyüdüğümde de İstanbul’da Yaşamak İstiyorum**” ifadesinde ise %90 oranında barometrenin “Hayır” ucuna kaydıkları çarpıcı bir biçimde görüldü.

İşte onların “İstanbul’da yaşamayı seviyorum AMA.....” ve “Büyüdüğümde de İstanbul’da Yaşamak İsterim” konusundaki ifadelerinden bazıları;

- “Yeşil yok, daha yeşil daha doğal bir yerde yaşamak isterim...”
- “20 katlı, 30 katlı binalar arasında insan kötü oluyor, hep bina hep bina, oynayacak hiçbir alan yok...”
- “Çocuklar olarak tek başımıza yapabileceğimiz hiçbir şey yok...”
- “Çok bina var dışarı çıktığımda neredeyse nefes alamıyorum. Basketbol oynuyorum ama boyum cüçük gibi neredeyse. O yüzden İstanbul’u SUÇLUYORUM...”
- “Çok fazla yapı var, çok kötü...Ağaç gördüğüm zaman ŞAŞIRIYORUM...”
- “Hava çok kirli...”
- “İsparta’da musluktan su içebiliyorum...”

- “İstanbul hem kalabalık hem de küçük bir şehir. Mesela Konya çok büyük bir şehir ama çok az insan yaşıyor. İstanbul’daki insanlarla Konya’daki insanlar yer değiştirsın diyorum...”
- “İstanbul’u şu anda kirletiyoruz ve bizden sonraki nesiller daha da çok kirletecek. Yaşanabilecek son dönemlerindeyiz İstanbul’un...”
- “Biz zaten şimdiden trafikte ilerleyemiyoruz. Büyüdüğümüzde daha çok bina olacak, yürüyebileceğimiz yer bile kalmayacak... Bir de onunla uğraşamayız...”
- “Doğayı korumamız gerektiği halde gökdelen dikmeye devam ediyorsak bu şehirde daha fazla yaşayamayız bence...”
- “İstanbul’da deprem tehlikesi çok büyük ve ben bundan çok korkuyorum...”
- “Biz bugünün çocukları olarak ileride İstanbul’u değiştireceğiz, daha güzel, daha yeşil bir İstanbul yaratacağız...”
- “İstanbul’un sorunları var ama normalde buna çözüm bulunacak platformlar da var. Bu platformlar sayesinde gelecekte daha yaşanabilir bir İstanbul olacağına inanıyorum. Şehir değiştirmenin kolay bir şey olmadığını düşünüyorum, o yüzden İstanbul’da kalacağım”
- “Büyüdüğümde de İstanbul’da yaşamak isterim çünkü büyürken burada bir sürü ANIM OLACAK...Burada kalırsam her gün yaşadıklarımı hatırlarım daha mutlu olurum...”
- “Daha kolay iş bulurum...”

“İnsan Barometresi” uygulaması çocukların ardından **anne-babaları** ile gerçekleştirildi ve bu kez onlar “İstanbul’u Seviyorum” ifadesi ile ilgili “Evet / Hayır / Kararsızım” skalası üzerinde dağıldıklarında “Kararsız ve Hayır” cevaplarının ağırlıkta olduğunu, “Evet”lerde ise, “**Gülü seven dikenine katlanır**” felsefesinin öne çıktığını gördük.

İşte anne-babaların ifadelerinden bazıları;

- “Çocuklarım için buradayım, onların eğitimleri, gelecekleri için. Benim için burada bir şey yok...”
- “Ben doğudan geldim, İstanbul tek başına bir medeniyet. İnsana çok şey katıyor, insanı her türlü zenginleştiriyor...”
- “İstanbul’un özgürlüğünü seviyorum...”
- “Bütün olumsuzluklarına rağmen şahane bir şehir. Her şeyi bozmaya çalışıyorlar ama bitmeyen bir güzelliği var. Bir türlü bitmiyor o güzellik...”
- Çok fazla insan var, çok fazla bina var, toprağımız var ama yok. BİZE AİT DEĞİL bu şehir! Çok kadim bir şehir İstanbul ama BİZİM DEĞİL!”
- “Çok pahalı bir şehir... Hep hesap yapıyorum ve çocuklarımı bir yere götüremiyorum...”
- “Muhteşem bir şehir. Çok insanız ama iletişimimiz çok az, birbirimize kapılarımızı kapatıyoruz bu şehirde, tabiatı göz ardı ediyoruz. Bu da kendimizden uzaklaşmak demek. Kararsızım...”

- “Havasını, suyunu, trafiğini, her şeyini seviyorum. Başka yerde yaşayamam...”
- “İstanbul gençken katlanılabilir; yaşlandıkça zorlaşıyor...”
- “Dünyanın en güzel şehrinde yeşile hasret kalmak hiç hoş değil. Çok kötü yönetiliyor, insanlara nefes alma alanı dahi bırakılmayan bir şehirleşme ile karşı karşıyayız. Onun için kalmak istemiyorum ...”
- “Çocukların bu işi halledeceğine inanıyorum...”

- SEÇİM SÜRECİ ve SONUÇLARI ÜZERİNE

Çocuklar, İstanbul’u “mega kent” yapmayı hedefleyen, çevreci olmayan, İstanbul’u süsleyen, yeni yollar, tüneller, köprüler ile motorlu taşıt sayısının artmasına sebep olan, yeşilden uzaklaşan başkan adayını savunurken çok zorlandılar ve kampanyalarını “Bu belediye başkan adayının yapmak istediklerini söylersek savunamayız, oy alamayız” endişesi ile yürüttüler.

Çocukların kendi gruplarının başkan adayının politikaları, uygulamalarını keşfederek kampanya sürecinde büyük bir emek ve enerji sarf etmelerine rağmen, oy verirken tamamen objektif olarak kendi istek ve ihtiyaçları doğrultusunda hareket etmeleri ve sonuçta “A” adayının %75’e yakın bir oyla seçimi kazanması çok dikkat çekicidir. Bu sonuç hepimize, biz yetişkinlerin çocuklardan öğreneceğimiz çok şey olduğunu göstermiyor mu?

Yaşadıkları şehirle ilgili sadece “çocukları ilgilendiren konularda” değil, İstanbul’u çok geniş bir bakış açısı ile “**Şehir Planlaması**”, “**Ulaşım**”, “**Çevre ve Yeşil Alan**”, “**Sosyal Hizmetler**”, “**Yönetim Şekli ve Anlayışı**” başlıklarında ele aldılar, tartıştılar. Bu başlıklar üzerinden yürüttükleri kampanyalar, tartışmalar ve yorumlar arasında öne çıkanlardan bazıları:

- İstanbul’daki yeşil alanları yok ederken bir yandan lalelerle bir gelin gibi süsleyen belediye başkanı adayına tepki: “Doğa süslenir mi? Doğanın kendisi süslü değil mi?”
- “Vaatleriniz hep çevre ile ilgili, yapacağınız başka bir şey yok mu?” sorusunu “Biz elimizde çevre olmadan neyi gerçekleştirebiliriz ki?..” diye cevapladılar.
- Daha büyük, daha kalabalık bir İstanbul için denizleri dolduran belediye başkan adayına “deprem riskini” hatırlattılar.
- Arabaların kaldırımlara çıkmasını önlemek üzere kaldırımların yükseltilmesi çözümünü çokça tartıştılar. Bir yandan arabalardan kurtulmak için kaldırımları yükselten belediye başkan adayını haklı bulurken; yayalar, engelliler, bebekliler için bunun doğru olmadığını savundular, işin içinden çıkamadılar...
- Daha fazla yol, köprü, tünel yapan, “Asfalt medeniyettir.” diyen belediye başkan adayına güçlü bir soru yönelttiler: “Yollar çoğaldığı zaman araçlar da çoğalacak. O zaman bu, hem trafiğin daha da artmasına, hem de hava kirliliğine ve küresel ısınmaya yol açacak. Buna ne diyorsunuz?..”
- Küresel ısınma ile baş etme yöntemi olarak klima kullanımını destekleyen belediye başkan adayına karşın, iklim değişikliği ile mücadele etmek için güneşten, rüzgardan, çöplerden enerji elde etmeyi öne çıkardılar. “**Fosil Yakıtlara Elveda, Yenilenebilir Enerjiye Merhaba**” dediler...

- “Kadınlar da artık yönetimde. Türkiye’de kadınlar siyaset yapamaz algısını kıracağız, cinsiyet ayırımını asla yapmayacağız, yönetimde kadınlara daha çok yer verilecek. Bu nedenle Paris, Amsterdam, Barselona gibi İstanbul’a kadın bir belediye başkanı seçtik.” dediler.
- “Parklara, yeşil alanlara çıkamıyoruz çünkü öyle alanlar yok. Bu kadar AVM yeter.” dediler, “**İstanbul Zarif Bir Gül Gibi Beton Döktükçe Yaprakları Dökülen**” sloganını yarattılar.
- İstanbul’un ulaşım sorununu çözmek için, motorlu araçların kullanımını azaltmayı, raylı sistem ve deniz ulaşımını artırarak toplu taşımayı güçlendirmeyi, yürünebilir ve bisiklet kullanılabilir bir İstanbul yaratmayı tercih ettiler “**Güle Güle Motorlu Araçlar, Hoşgeldin Topu Taşıma, üstelik elektrikli**” dediler...

- OY VERMEK NASILDI?

Çocukların bir kısmı program öncesinde okullarında yapılan sınıf başkanı ya da okul başkanı seçimine katılmışlar ve aileleri ile birlikte cumhurbaşkanlığı, belediye seçimlerine katılmışlardı. İlk kez yaşadıkları şehirle ilgili kendilerine söz söyleme, fikirlerini ifade etme, seçim yapma fırsatı verilmiş olması onları çok heyecanlandırdı. Bu deneyim sonrasında “**Oy vermek nasıldı, ne hissettin?**” sorusuna verdikleri cevaplardan bazıları:

- “Kendimi çok sorumlu hissettim, çünkü benim oyumla bir şeye karar verilecekti. Orada benim de SESİM VAR...”
- “Sizi yönetecek kişiyi kendinizin belirlemesi çok gurur verici ve eğlenceli...”
- “Oy vermek çok ciddi bir işmiş, iyi dinlemek, tartışmak gerekiyormuş...”
- “İleride mantıklı oy verebilmem için bana ışık oldu...”
- “Kendimi özel hissettim.”
- “Demokrasinin içinde bulunmak bana kendimi çok iyi hissettirdi...”